

เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการโดยทุจริต

“ก.พ.ค. ขอบอก” โดยขอเสนอเรื่องราวของอดีตนักวิชาการคลังชำนาญการ สังกัดสำนักงานคลังจังหวัดรายหนึ่ง ที่อุทธรณ์คำสั่งเพิ่มโทษจากปลดออกเป็นไล่ออกจากราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริตและประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๑) และ (๔) แห่ง พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กรณีเมื่อครั้งที่ผู้รักษาราชการแทน คลังจังหวัด ได้ขออนุมัติเดินทางไปราชการ และเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเป็นเท็จ ผู้นี้ได้อุทธรณ์อ้างว่า ตนเข้าใจ ว่าตนมีสิทธิที่จะเบิกได้มีเจตนาทุจริต และเมื่อทราบว่าตนไม่มีสิทธิเบิกก็ได้คืนเงินแล้ว จึงขอให้ ก.พ.ค. ลดหย่อนโทษ

ก.พ.ค. พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขออนุมัติต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อเดินทางไปราชการ ที่กรมต้นสังกัด ในวันที่ ๓๐ ธ.ค. ๕๓ - ๕ ม.ค. ๕๔ รวม ๗ วัน ซึ่งอยู่ในช่วงวันหยุดราชการหลายวันติดต่อกันโดยไม่มีหลักฐานหรือรายละเอียด ว่าเดินทางไปราชการด้วยภารกิจใด แต่ได้เบิกค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พักค่าพาหนะ รวมเป็นเงิน ๑๐,๕๑๘ บาท โดยอ้างว่าได้ไป ราชการที่กรมเพียง ๒ วัน คือ วันที่ ๓๐ ธ.ค. ๕๓ ไปสหกรณ์ออมทรัพย์ของกรมเพื่อติดต่อเกี่ยวกับเรื่องค่าประกันหนี้ให้กับเพื่อน ข้าราชการ และวันที่ ๔ ม.ค. ๕๔ ได้เข้าร่วมอวยพรปีใหม่ผู้บริหารของกรม ซึ่ง ก.พ.ค. เห็นว่า การเดินทางในลักษณะนี้ไม่ใช่ การเดินทางไปปฏิบัติราชการชั่วคราว ตามมาตรา ๑๓ แห่ง พ.ร.ฎ. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และในช่วงเวลาดังกล่าวก็เป็นวันหยุดราชการที่ปรากฏหลักฐานภาพถ่ายของผู้อุทธรณ์ไปเที่ยวต่างจังหวัดด้วย

นอกจากนี้ ผู้อุทธรณ์ยังได้ขออนุมัติเดินทางไปราชการที่สำนักงานพาณิชย์รังสิต ในวันที่ ๑๖ - ๑๗ มี.ค. ๕๔ เพื่อตรวจนับ เหมืองภูเขาปนของสำนักงานคลังจังหวัด โดยมีกำหนดเดินทาง ตั้งแต่วันที่ ๑๔ - ๑๘ มี.ค. ๕๔ และได้เบิกค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะ รวมเป็นเงิน ๕,๖๑๘ บาท แต่ปรากฏหลักฐานว่าวันที่ ๑๓ - ๑๘ มี.ค. ๕๔ ผู้อุทธรณ์ได้เดินทางไปเที่ยว ต่างประเทศ โดยไม่ได้ขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชา ซึ่งผู้อุทธรณ์ยอมทราบบว่า ตนไม่ได้เดินทางไปราชการในช่วงเวลาดังกล่าว แต่ได้ขออนุมัติเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเป็นเท็จด้วยเจตนาทุจริต ดังนั้น การที่ผู้อุทธรณ์ซึ่งขณะนั้นรักษาราชการ แทนคลังจังหวัด มีหน้าที่ในการอนุมัติเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ และได้อนุมัติเบิกค่าใช้จ่ายดังกล่าวให้กับตนเอง โดยมีขอบด้วยกฎหมาย เป็นการแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้ จึงเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการและประพฤติชั่ว อย่างร้ายแรง การที่ อ.ก.พ. กระทรวงมีมติให้เพิ่มโทษจากปลดออกเป็นไล่ออกจากการนั้นชอบด้วยกฎหมายแล้ว อุทธรณ์ ฟังไม่ขึ้น จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่า หากข้าราชการผู้นี้ได้ตระหนักถึง “คำสอนของพ่อ” ที่ทรงเน้นหนักให้ปฏิบัติหน้าที่ อย่างตรงไปตรงมา ซื่อสัตย์ สุจริต เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัวแล้ว คงจะไม่สูญเสียทั้งตำแหน่งหน้าที่ และชื่อเสียง เกียรติยศเช่นนี้

ที่มา ก.พ.ค. News ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ - ธันวาคม ๒๕๖๐

(คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม)

ผู้เขียน นางสาวสุขุมล ตรีขจรเกียรติ

รูปภาพ : <https://www.flickr.com/photos/pictures-of-money/๑๗๑๒๓๒๓๓๔๔๔>